

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПКМ
ОКРУЖНО ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО
Кт.бр.142/98
Призрен, 8.12.1998.

К.бр.92/98

ОКРУЖНОМ СУДУ

ПРИЗРЕН

На основу чл.45 ст.2 тач.3 и чл.261 ст.1 ЗКП,
подижем

ОПТУЖНИЦУ

Против:

1. **БИТИЋИ ГАЗМЕНДА**, од оца Сељима и мајке Назмије рођене Биљикбаши, рођеног у Сувој Реци 10.06.1969. године са пребивалиштем у Сувој Реци, албанац, држављанин СРЈ, трговац, ожењен, отац троје деце, завршио трговачку школу, војску служио у Книну 1991. године води се у ВЕ Сно сува Река, средњег имовног стања, неосуђиван, налази се у притвору по решењу истражног судије Округног суда у Призрену Ки.бр.117/98 од 29.09.1998. године.

2. **КОЉГЕЦИ ЦАВИТА**, од оца Салија и мајке Хамиде, рођене Дулај, рођеног у Вранићу 2.10.1974. године, са пребивалиштем у селу Вранић, албанац, држављанин СРЈ, земљорадник, ожењен, завршио осам разреда основне школе, води се у ВЕ Сно Сува Река, средњег имовног стања, неосуђиван, налази се у притвору од 29.09.1998. године.

3. **КОЉГЕЦИ МИЉАЗИМА**, од оца Бајрама и мајке Шахрођене Баша, рођеног у Вранићу 24.09.1961. године са пребивалиштем у Вранићу, албанац, држављанин СРЈ, земљорадник, ожењен, отац троје деце, завршио основну школу, војску служио у ПШапцу 1982. године, води се у ВЕ СНО Сува Река, средњег имовног стања, неосуђиван, налази се у притвору од 29.09.1998. године.

4. ПЕРТЕШИ БЕЋИРА, од оца Хазира и мајке Мушкије, рођене Лулић, рођеног у Дуљу 16.об.1952. године, са пребивалиштем у Дуљи албанац, држављанин СРЈ, земљорадник, ожењен, отац шесторо деце, завршио четири разреда основне школе, војску служио у Бовецу 1972. године води се у ВЕ СНО Сува Река, сиромашног имовног стања, неосуђиван, налази се у притвору од 29.о9.1998. године.

5. ЉУМИ АСЛАНА, од оца Маљуша и мајке Ђеве рођене Ризани, рођеног у Блацу 11.об.1953. године са пребивалиштем у Блацу, албанац, држављанин СРЈ, наставник, завршио вишу педагошку школу, ожењен, отац седморо деце, војску служио 1978 године у Зеници, води се у ВЕ СНО Сува Река, средњег имовног стања, неосуђиван, налази се у притвору од 29.о9.1998.

6. МОРИНА АРБЕНА, од оца Рамадана и мајке Саније рођене Зеколи, рођеног у Рештанима 18.о9.1959.г одине, са пребивалиштем у Рештанима, албанац, држављанин СРЈ, земљорадник, неожењен, завршио основну школу, војску није служио, води се у ВЕ СНО Сува Река, сиромашног имовног стања, неосуђиван, налази се у притвору од 29.о9.1998. године.

7. ГУРАЗИ РАСИМА, од оца Хаџија и мајке Фериде рођене Дуголи, рођеног у селу Блаце СО Сува Река, 15.о1.1943 године, са пребивалиштем у Блацу, албанац, држављанин СРЈ, земљорадник, ожењен, отац четворо деце, завршио четири разреда основне школе, војску служио у Госпићу 1967. године води се у ВЕ СНО сува Река, сиромашног имовног стања, неосуђиван, налази се у притвору од 29.о9.1998. године.

8. БЕРИША ФАТМИРА, од оца Шефкија и мајке Фахрије рођене Укај, рођеног у селу Вранић 15.о3.1963. године, са пребивалиштем у Вранићу, албанац, држављанин СРЈ, техничар, отац четворо деце, завршио средњу школу, војску служио 1984. године у Врању, води се у ВЕ СНО сува Река, средњег имовног стања, неосуђиван, налази се у притвору од 29.о9.1998. године.

9. ЂЕВАТ ШУКОЛИК, од оца Сокоља и мајке Бахте рођене Кадоли, рођеног у Дуљу 23.о8.1974. године са пребивалиштем у Дуљу, земљорадник, албанац, држављанин СРЈ, завршио основну школу, војску није служио, води се у ВЕ СНО Сува Река, сиромашног имовног стања, неосуђиван, налази се у притвору од 29.о9.1998. године.

10. ШУКОЛИ АБАЗА, од оца Хаџиља и мајке Хабибе рођене Гаши, рођеног у Дуљу 5. 12.1979. године, са пребивалиштем у Дуљу, албанац, држављанин СРЈ, земљорадник, отац петоро деце, завршио средњу школу, војску служио 1991. године у Дивуљама, води се у ВЕ СНО Сува Река, средњег имовног стања, неосуђиван, налази се у притвору од 29.09.1998. године.

11. КОЉГЕЦИ САДИКА, од оца Садика и мајке Нурije рођене Бајрактари, рођеног у Вранићу 1.06.1955. године, са пребивалиштем у Вранићу, албанац, држављанин СРЈ, зидар, отац петоро деце, завршио основну школу, војску служио 1976. године у Сјеници води се у ВЕ СНО Сува Река, средњег имовног стања, неосуђиван, налази се у притвору од 29.09.1998. године.

12. ЉУМИ ШАБАНА, од оца Маљуша и мајке Беве рођене Ризани, рођеног у Блацу 23.02.1945. године са пребивалиштем у Блацу, албанац, држављанин СРЈ, зидар, отац седморо деце, завршио средњу школу, војску служио 1968. године у Нишу, води се у ВЕ СНО Сува Река, сиромашног имовног стања, неосуђиван, налази се у притвору од 29.09.1998. године.

13. СОКОЉИ МАЛИЋА, од оца Љатифа и мајке Шукрије, рођене Укићи, рођеног у Дуљу 15.01.1976. године са пребивалиштем у Дуљу, албанац, држављанин СРЈ, земљорадник, неожењен, завршио један разред основне школе, војску није служио, води се у ВЕ СНО Сува Река, сиромашног имовног стања, неосуђиван, налази се у притвору од 29.09.1998. године.

14. ЗИБА АРСИМА, од оца Меџита и мајке Рахиме рођене Кољгеци, рођеног у селу Букош 15.05.1975. године са пребивалиштем у Букошу, албанац, држављанин СРЈ, земљорадник, неожењен, отац двоје деце, завршио основну школу, војску није служио, води се у ВЕ СНО Сува Река, средњег имовног стања, неосуђиван, налази се у притвору од 29.09.1998. године.

- окр. Бериша Фатмир од јула 1998. године у селу Вранић, након чега је упознат са организацијом страже, одржавао оружану стражу са задатком да врши осматрање и кретање припадника МУП-а и других лица и о томе обавештава водство терористичке банде,

- окр. Шуколи Џавит и Шуколи Абаз од јуна 1998. године у селу Грејчевце, а окр. Шуколи Малић од јула 1998. године у селу Дуђе учествовали у копању ровова и бункера поред магистралног пута Приштина - Призрен на месту "Чаф дуђе" и давали оружану стражу са задатком да осматрају кретање припадника МУП-а и других лица и о томе обавештавали водство терористичке банде,

- окр. Кољгеци Садик од јуна 1998. године у селу Вранић, а окр. Љуми Шабан од јула 1998. године у селу Блаце, након што су се задужили са аутоматским пушкама давали оружану стражу са задатком да врше осматрање кретање МУП-а и других лица и да о томе обавештавају водство терористичке банде,

- окр. Зиба Арсим од јуна 1998. године у селу Букоши задужио аутоматску пушку и давао оружану стражу на пункту у близини школе са задатком да прати кретање припадника МУП-а и других лица и о томе обавештава водство терористичке банде,

- чиме су извршили и то: окр. Битићи Газменд, Кољгеци Џавит, Кољгеци Миљазим, Пертеши Бећир, Љуми Аслан, Гуразиу Расим и Морина Арбен кривично дело тероризам из чл.125 КЗЈ кажњиво по чл.139 ст.1 КЗЈ, као саизвршиоци, а окр. Бериша Фатмир, Шуколи Џават, Шуколи Малић, Шуколи Абаз, Кољгеци Садик, Љуми Шабан и Зиба Арсим кривично дело тероризам из чл.125 КЗЈ као саизвршиоци.

Стога

ПРЕДЛАЖЕМ

Да се пред тим судом закаже и одржи јавни главни претрес на који позвати:

1. окружног јавног тужиоца у Призрену,
2. окривљене битићи Газменда, Кољгеци Џавита, Кољгеци Миљазима, Пертеши Бећира, Љуми Аслана, Гуразиу Расима, Морина Арбера, Берisha Фатмира, Шуколи Џавита, Шуколи Абаза, Кољгеци Садика, Љуми Шабана, Шуколи Малића и Зиба Арсима које привести из притвора.

Да суд у доказном поступку изврши увид у потврде о одузетим предметима и то бр.5747 од 30.09.1998. године на име Кољгеци Џавита, бр.5738 на име Кољгеци Миљазима, бр.5748 на име Пертеши Бећира, извештај криминалистичке технике МУП-а Секретаријата у Приштини са налазом и мишљењем вештака хемичара Јанковић Славше од 29.10.1998.г одине за окр.Љуми Аслана, Морина Арбена и Гуразиу Расима и Кољгеци Миљазима, фотодокументацију списка - задужења са оружјем муницијом и бомбама и другом документацијом вођа терористичке банде са ознаком "ОВК" у местима Сува Река, Блаце, Дуље, и Вранић са задужењима окр.Пертеши Бећира, Морина Арбена, Гуразиу Расима, Битићи Газменда, Берisha Фатмира, Шуколи Џавата, Шуколи Абаза, Љуми Шабана, фотодокументацију МУП-а Секретаријата у Призрену бр.447/98 на име Кољгеци Џавита, бр.449/98 од 30.09.1998. године на име Пертеши Бећира, бр.479/98 са снимцима заплењене документације штаба терористичке банде као и да се изврши увид у КЕ за окривљене.

Да суд по изведеним доказима и завршеном главном претресу окривљене огласи кривим за наведена кривична дела, те да им одмери казне по закону.

Да се према окривљенима: Битићи Газменду, Кољгеци Џавиту, Кољгеци Миљазиму, Пертеши Бећиру, Љуми Аслану, Морина Арбену, Гуразиу Расиму, Берisha Фатмиру, Шуколи Џавату Шуколи Абазу, Кољгеци Садику, Љуми Шабану, Шуколи Малићу, Зиба Арсиму **ПРОДУЖИ ПРИТВОР**, на основу чл.191 ст.2 тач.1, тач.3 и 4 ЗКП.

Образложење

Чињенично стање описато у диспозитиву ове оптужнице утврђује се на основу доказа прикупљених у току истраге.

Из резултата спроведене истраге произилази да су окривљени у време и на месту како је то ближе описато у диспозитиву ове оптужнице приступили терористичкој банди која делује на подручју Општине Сува Река и прихватајући циљеве и терористичке методе ове банде која има за циљ да угрожавањем уставног уређења и безбедности СРЈ са позиција албанског сепаратизма врши акте насиља над припадницима српске и црногорске националности и на припадницима албанске националне мањине који показују лојалност према Републици Србији и Савезној Републици Југославији те нападе на полицијске органе, припаднике Војске Југославије и државне институције, па су тако предузимали опште опасне радње и акте насиља којима је створено осећање страха код грађана, стим што су: окр.Битићи Газменд, Кољгеци Џавит, Кољгеци Миџазим Пертеши Бећир, Љуми Аслан, Гуразиу Расим, и Морина Арбен, осим уобичајених задатака, као чланови терористичке банде учествовали у оружаним нападима на припаднике МУП-а и том приликом изазвали опасност за живот људи и велико разарање, о чему сведоче и њихови сопствени губитци као и већи број разорених објеката услед дејства ватреним оружјем, док су пак окривљени Бериша Фатмир, Шуколи Џеват, Шуколи Абаз, Шуколи Малић, Кољгеци Садик, Љуми Шабан, и Зиба Арсим, у свему прихватајући циљеве и задатке терористичке банде, вршили дужности одржавања оружане страже, осматрања и обавештавања за рачун водства терористичке банде ангажујући се и на копању ровова и бункера, чиме су наведеним позитивним радњама доприносили стварању осећања страха код грађана.

У свом исказом датим пред истражним судијом од 2.10.1998. године окр.Битићи Газменд у потпуности признаје да је од 9.07.1998. године деловао као члан терористичке банде и да је у том својству завршио војну обуку и заједно са још 50 припадника "ОВК" учествовао у терористичком нападу на припаднике МУП-а у близини села Печане којом приликом је и сам био рањен, а у својој одбрани је навео да отада није био активан већ се налазио на лечење. Мешутим, оваква одбрана није релевантна за постојање битних елемената бића кривичног дела у његовим радњама, јер је његово признање у потпуности поткрепљено материјалним доказом - одузимањем полуаутоматске пушке из његовог притежања

као и документација штаба тзв. "ОВК" у селу Слапужане која указује на његово учешће у делатности терористичке банде.

Окр. Кољгеци Цавит у свом исказу пред истражном судијом потврђује да је од момента ступања у терористичку банду на дан 5.05.1998. године у селу Рештане добровољно прихватио циљеве и методе банде, али у својој одбрани наводи данакон тога није учествовао у нападима на припаднике МУП-а РС већ да је вршио дужности чувања страже и о томе обавештавао вође банде у селу Вранић, међутим, оваква одбрана окривљеног је срачуната на избегавање кривичне одговорности за терористички напад од 27.09.1998. године у селу Вранић где је и лишен слободе одмах након напада.

Окр. Кољгеци Миџазим у свом исказу негира своје припадништво терористичкој банди нити да је задужио аутоматску пушку, али потврђује да је од стране полиције ухваћен на сам дан терористичког напада у селу Вранић, објашњавајући да је обављао само пољопривредне радове, међутим, оваква одбрана окривљеног је неоснована собзиром на резултате криминалистичког вештачења као и на чињеницу да је од окривљеног Кољгеци Миџазима и Кољгеци Цавита пронађено и одузето одбачено оружје, након сукоба са МУП-ом.

Окр. Пертеши Бећир у свом исказу негира да је задухивао аутоматску пушку нити да је учествовао у нападу на раднике МУП-а у селу Вранић, а није могао да објасни због чега је наведен у документацији штаба банде која се представљала као "ОВК", а својеручно је потписао потврду о одузетим предметима. Оваква одбрана окривљеног треба да буде одбачена јер и писмена докуменација и одузето оружје указује да је био учесник напада на припаднике МУП-а, те да је у саизвршилаштву са другим члановима банде дејствовао са последицама које су изазвале опасност за живот људи.

Окр. Љуми Аслан у свом исказу потврђује једино чињенице везане за његове дужности чувања страже са ловачком пушком, али негира учешће у сукобу у селу Вранић наводећи у својој одбрану да није дирао никакво оружје нити чауре од наоружања, међутим, у овом случају ради се о делимичном признању, док у делу у коме негира учешће у конкретном терористичком акту, ова одбрана мора бити одбачена јер резултати криминалистичког вештачења и документи штаба банде указују на његово активно учешће, а лишен је слободе одмах након терористичког напада у селу Вранић.

Окр. Морина Арбен у потпуности негира припадништво терористичкој банди и учешће у активностима исте, а у својој одбрани наводи да се бавио радом у кући свога зета и да је након терористичког напада у селу Вранић на припаднике МУП-а побегао у шуму, а није знао да објасни откуда се помиње као члан групе "Б" за село Рештане у документима штаба тзв. "ОВК". Оваква одбрана окривљеног мора се одбацити као неоснована и срачуната на избегавање кривичне одговорности, јер собзиром на резултате криминалистичког вештачења и докумената ције.

Окр. Гуразиу Расим у свом исказу потврђује да је давао оружану стражу са ловачком пушком и учествовао у копању ровова и у делатностима обавештавања водства банде, али негира своје учешће у терористичком нападу на припаднике МУП-а. Собзиром на резултате криминалистичког вештачења којим је утврђено постојање трагова барутних честица на његовим рукама као и на околност да је ухваћен у селу Вранић непосредно након напада дакле ван свог пребивалишта у селу Блаце.

Окр. Бериша Фатмир је негирао у својој одбрани припадништво тзв. "ОВК", тврдечи да је радио као активиста ДСГ, наводећи да се бавио само политичком активношћу, међутим из његовог исказа произилази да је био свестан терористичких аката банде која се представљала као "ОВК", да је изнео податак да су терористи лишили живота и извесног Шеху Ису из Вранића због нелојалности члановима банде, те да је упознат са организацијом страже, па собзиром на документе штаба тзв. "ОВК" у Сувој Реци може се закључити да је имао задужења и као припадник терористичке банде. Отуда његова одбрана мора бити одбачена као неоснована, поготову што је затечен и лишен слободе након интервенције МУП-а у селу Вранић.

Окр. Шуколи Џеват у својој одбрани потврђује учешће у активностима терористичке банде али негира да је био члан ове организације наводећи да је на то био приморан. Оваква одбрана је неоснована, јер је у наведеном периоду без поговора извршавао све наредбе терориста, па је самим тим својим радњама показао да прихвата циљеве и терористичке методе и да је свестан заједничког циља терористичке банде којој припада.

Окр. Шуколи Абаз у својој одбрани датој пред истражном судијом тврди да му је његова кућа изгорела након сукоба чланова терористичке банде са МУП-ом и да се из села Дуље иселио у Вранић те да није учествовао у радњама организовања страже и осматрања, копања ровова, међутим, оваква одбрана је неоснована собзиром на околност да је у наведено време боравио у овим селима и да се кретао са припадницима терористичке банде у повлачењу те да из његовог понашања произилази да је испуњавао задатке које пред њега постављала терористичка организација те да је са осталим члановима банде прихватио заједнички циљ и тиме деловао као саизвршилац.

Окр. Кољгеци Садик негира своје учешће у активностима терористичке банде тврдећи да су у селу самоиницијативно организовали давање страже наводећи податак да је извесни Шеху Иса убијен од стране терориста а да је он био приморан да да и новчани прилог терористима, међутим, собзиром на околности у селу Вранић коме се наметнуло водство терористичке банде, јасно произилази да се окривљено свему понашао као њихов припадник и не само да им се придружио, већ је и предузимао опште опасне радње у оквиру својих задатака у смислу давања оружане страже, а такође је лишен слободе на месту које је било удаљено од места сукоба у селу Вранић свега 300 метара.

Окр. Љуми Шабан је у својој одбрани тврдио да је он давао стржау у организацији ДСК, наводно ради одбране терористичке банде међутим, собзиром на околности да је у селу Блаце владао терор од стране банде, јасно произилази да је прихватајући се обавезе задатака чувања страже и обавештавања, себе идентификовао са осталим члановима банде и са њиховим циљевима па је стога деловао као саизвршилац.

Окр. Сокољи Малић у свом исказу потврђује да је три дана копао ровове на месту "ћаф дуље", али тврди да је на то био приморан, као и да је побегао у Урошевац, међутим оваква одбрана окривљеног је неоснована, јер је испуњавањем задатака које је ставила пред њега терористичка банда добровољно и без приговора прихватио терористичке циљеве исте, па је стога деловао као саизвршилац у ширењу осећања страха код грађана.

Окр. Зибa Арсим у својој одбрани потврђује да је пристао да даје стражу и то са аутоматском пушком, али тврди да није приступио банди већ да су сеоске страже намењене за обезбеђење од лопова, што је све неосновано и небитно са становништва битних елемената кривичног дела кој му се ставља на терет, јер је својим радњама показао да се саглашава са циљевима и терористичким методама банде па је стога деловао као саизвршилац.

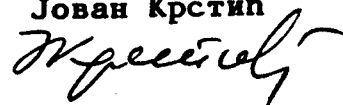
Окривљени су својим исказима потврдили велики број битних чињеница које представљају објективно обележје кривичног дела тероризам из чл.125 КЗЈ, а у погледу свог субјективног односа према радњама које су предузимали, тврдили су да их нису предузимали са вољом међутим, вихова свест о стварним околностима дела је очувана и подразумева сва битна сазнања о циљевима терористичке банде која се у селима представљала као "Ослободилачка војска Косова", али којој није циљ никакво ослобађање, већ је појава ове терористичке банде наставак агресивног наступа и ранијег деловања албанских националиста и сепаратиста да се створи осећај несигурности живљења на Косову и Метохији, те да се под притиском врши исељавање неалбанског становништва. Наведене околности указују да су окривљени само део шире организације терористичке банде на подручју Косова и Метохије којима је био циљ напад на личност и имовину припадника српске и црногорске националности и припадницима албанске националне мањине који су отворено изразили лојалност према држави у којој живе.

Приликом разматрања отежавајућих околности, суд мора да цени чињеницу да је терористичка активност окривљених везана за конкретне терористичке нападе у којима су поједини окривљени непосредно учествовали док су остали испуњавањем својих задатака доприносили да се врше конкретни акти насиља, те да су имали јединствен умишљај карактеристичког за банду, а који се састоји у подређивању својих конкретних радњи једном заједничком циљу, а у овом случају то су циљеви који су уперени против виталних државних и националних интереса свих народа и националних мањина у Републици Србији и СР Југославији, укључујући и интересе албанске националне мањине.

На основу свега изнетог сматрам да је ова отпушница основана и на закону заснована.

ЗАМЕНИК ЈАВНОГ ТУЖИОЦА,

Јован Крстић

1769

FIP-1769, SU, VIII, 26